

6 ตุลา “ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป”

Submitted on Fri, 2013-10-04 23:09

ภาพจาก [สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล facebook Notes: "จตุรัส"](#)
[ฉบับสัมภาษณ์ประวัติศาสตร์ กิตติวุฑฒโน](#)

วิกิพีเดียบันทึกประวัติของ กิตติวุฑฒโน ภิกขุ ไว้ตอนหนึ่งว่า ช่วงก่อนเหตุการณ์ 6 ตุลา เคยกล่าวว่า “ฆ่าคอมมิวนิสต์ ไม่บาป” ซึ่งถูกฝ่ายขวา อันได้แก่นวพล กลุ่มกระหิงแดง ในสมัยนั้นนำไปใช้เป็นวาทกรรม โจมตีฝ่ายซ้าย และยุยงให้คนไทยเกลียดชัง [นิสิต](#)

นักศึกษาที่ชุมนุมต่อต้านการกลับเข้าประเทศของจอมพลถนอม กิตติขจรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นำไปสู่การสังหารหมู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519

กิตติวุฑโฒ ได้ตีความพุทธศาสนาสนับสนุนความรุนแรงในนามของการปกป้องอุดมการณ์ “ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” ผ่านคำให้สัมภาษณ์นิตยสารจตุรัส ฉบับวันที่ 29 มิถุนายน 2519 ไว้ดังนี้

จตุรัส : การฆ่าฝ่ายซ้าย หรือคอมมิวนิสต์บาปไหม

กิตติวุฑโฒ : อันนั้นอาตมาก็เห็นว่าควรจะทำ คนไทยแม้จะนับถือพุทธก็ควรจะทำ แต่ก็ไม่เชื่อว่าถือเป็นการฆ่าคน เพราะว่าใครก็ตามที่ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้นไม่ใช่คนสมบูรณ์ คือต้องตั้งใจ (ว่า) เราไม่ได้ฆ่าคนแต่ฆ่ามารซึ่งเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน

จตุรัส : ผิดศีลไหม

กิตติวุฑโฒ : ผิดนะมันผิดแน่ แต่ว่ามันผิดน้อย ถูกมากกว่า ไอ้การฆ่าคนคนหนึ่งเพื่อรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ ไอ้สิ่งที่เรารักษาปกป้องไว้มันถูกต้องมากกว่า แล้วจิตใจของทหารที่ทำหน้าที่อย่างนี้ไม่ได้มุ่งฆ่าคนหรอก เจตนาที่มุ่งไว้เดิมคือมุ่งรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ การที่เขาอุทิศชีวิตไปรักษาสິงดังกล่าวนี้ก็ถือว่าเป็นบุญกุศล ถึงแม้จะฆ่าคนก็บาปเล็กน้อย แต่บุญกุศลได้มากกว่าเหมือนเราฆ่าปลาแกงใส่บาตรพระ ไอ้บาปมันก็มีหรอกที่ฆ่าปลา แต่เราใส่บาปพระได้บุญมากกว่า

จตุรัส : ฝ่ายซ้ายที่ตายหลายคนในช่วงนี้ คนฆ่าก็ได้บุญ

กิตติวุฑโฒ : ถ้าหากฆ่าคนที่ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

แล้วก็ได้ประโยชน์

จตุรัส : คนฆ่าฝ่ายซ้ายที่ไม่ถูกจับมาลงโทษ ก็เพราะบุญกุศลช่วย

กิตติวุฑฒ : อาจจะเป็นได้ ด้วยเจตนาดีต่อประเทศชาติ
(หัวเราะ)

ธรรมชาติของรัฐย่อมผูกขาดการใช้ความรุนแรงหรืออ้างสิทธิอันชอบธรรมในการใช้ความรุนแรงปกป้องความมั่นคงของตัวรัฐเองอยู่แล้ว โดยใช้กลไกต่างๆ เช่น กฎหมาย กองทัพ ตำรวจ ศาล ศาล การลงโทษในรูปแบบต่างๆ ในรัฐราชาธิปไตยแบบโบราณพุทธะเข้าใจถึงปัญหาความรุนแรงโดยรัฐ จึงสอนคุณธรรมต่างๆ เช่นทศพิธราชธรรมเพื่อป้องกันไม่ใช้ผู้ปกครองลุแก่อำนาจใช้ความรุนแรงกดขี่เบียดเบียนราษฎร หากผู้ปกครองขาดคุณธรรมบ้านเมืองย่อมเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า ดังแม่สมัยอยุธยาที่มีการอ้างอิงคุณธรรมกำกับการใช้อำนาจตามอำเภอใจของชนชั้นปกครองผ่านวรรณกรรม เช่น “เพลงยาวพยากรณ์กรุงศรีอยุธยา” (รักษารูปศัพท์ตามต้นเดิม) ที่ว่า

คราที่นั้นฝูงสัตว์ทั้งหลาย

จะเกิดความอันตรายเป็นแม่นมั่น

ด้วยพระมหากษัตริย์ได้ทรงทศพิธราชธรรม

จึงเกิดเป็นมหัศจรรย์สืบทุกประการ

คือเดือนดาวดินฟ้าจะอาเพศ

อุบัติเหตุเกิดทั่วทุกที่ศาน

มหาเมฆจะลุกเป็นเพลิงกาล

เกิดนิมิตพิสดารทุกบ้านเมือง

พระคงคาจะแดงเดือดตั้งเลือดนก

อกแผ่นดินเป็นบ้ำฟ้าจะเหลือง

ผีปากก็จะวิ่งเข้าสิงเมือง

ผีเมืองนั้นจะออกไปอยู่ไพร...

กระเบื้องจะเฟื่องฟูลอย

น้ำเต้าอันลอยนั้นจะถอยจม

เพลงยาวนี้พยากรณ์ถึง “กลียุค” และความล่มสลายของรัฐราชาธิปไตยที่ “พระมหากษัตริย์มิได้ทรงทศพิศราชธรรม” เนื่องจากกษัตริย์คือรัฐหรือเป็นองรัฐราชาธิปไตย แต่รัฐประชาธิปไตยสมัยใหม่นั้นรัฐคือประชาชน เนื่องจากประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจร่วมกันหรือเป็นหุ้นส่วนร่วมกันในรัฐ ความมั่นคงของรัฐประชาธิปไตยจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณธรรมของชนชั้นปกครอง หากแต่ขึ้นอยู่กับ “ระบบการปกครองที่เป็นประชาธิปไตย” คือมีกติกาที่ free and fair แก่ประชาชนทุกคนที่เป็นหุ้นส่วนของรัฐ หรือมีระบบนิติรัฐที่รับรองสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานและความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์

แต่ประวัติศาสตร์การเมืองไทย (อย่างน้อย) ตั้งแต่การปฏิวัติสยาม 2475 เป็นต้นมาคือประวัติศาสตร์ความขัดแย้งระหว่าง “อุดมการณ์ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” (ซึ่งเป็นอุดมการณ์ที่สถาปนาขึ้นในยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์) กับ “อุดมการณ์ประชาธิปไตย” ซึ่งสะท้อนว่าการปฏิวัติประชาธิปไตยไม่ได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ตั้งแต่ 2475 การปฏิวัติยังต้องเดินทางต่อจนกว่าประชาชนไทยจะสามารถสร้างกติกการปกครองที่ free and

fair หรือมีระบบนิติรัฐที่รับรองสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานและความ
เสมอภาคในความเป็นมนุษย์ตามหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

แม้จะเป็นความจริงว่า ประวัติศาสตร์การนองเลือด 14 ตุลา 16,
6 ตุลา 19, พฤษภา 35 และพฤษภา 53 ฝ่ายที่อ้างอุดมการณ์
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ (ที่ไม่มี “ประชาชน”) ยังเป็นฝ่าย
ผูกขาดการใช้ความรุนแรงปราบปรามนักศึกษาและประชาชนที่
ยืนยันอุดมการณ์ประชาธิปไตยตลอดมา แต่บริบทโลก
เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว ผู้คนในสังคมไทยก็หุตาสว่างมากขึ้นเกิน
กว่าจะยอมถูกครอบงำ โดยระบบเก่าได้ตลอดไป

พระสงฆ์และพุทธศาสนาที่เป็นเครื่องมือของระบบเก่าครอบงำ
ประชาชน และสนับสนุนการใช้ความรุนแรงปกป้องอุดมการณ์ที่
ไม่ใช่ประชาธิปไตยก็นับวันจะถูกตั้งคำถามและถูกท้าทายมากขึ้น
หากสังคมไม่สามารถหา “ข้อสรุปร่วมกัน” ได้ในการปฏิรูป
สถาบันกษัตริย์ให้สอดคล้องกับโลกประชาธิปไตย ก็เป็นเรื่องยาก
ที่เราจะมั่นใจได้ว่าประวัติศาสตร์ความรุนแรงจะไม่เกิดซ้ำรอยอีก

หมายเหตุ : เผยแพร่ครั้งแรกใน “โลกวันนี้วันสุข” (5-12
ตุลาคม 2556)

มูลนิธิสื่อเพื่อการศึกษาของชุมชน
099 30000 60 423

เท่าไรก็ได้ การสนับสนุนจากคุณ คือการร่วมสร้างและรักษาสื่อเสรี
'ประชาไท' ... ร่วมสนับสนุนเรา

โอนเงิน พร้อมเพย์ PromptPay "มูลนิธิสื่อเพื่อการศึกษาของ
ชุมชน" 0993000060423

โอนเงิน PayPal คลิกที่นี่ <https://paypal.me/prachatai>

(รายงานยอดบริจาคสนับสนุน)

ติดตามประชาไทอัพเดท ได้ที่:

เฟซบุ๊ก <https://fb.me/prachatai>

ทวิตเตอร์ <https://twitter.com/prachatai>

LINE อดี = @prachatai